

(204. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan twee ontwerpen van wet houdende:

- 1°. pensioenregeling voor de gemeente-ambtenaren; en
- 2°. pensioenregeling voor de weduwen en weezen van gemeente-ambtenaren en van gepensioneerde of op wachtgeld gestelde gemeente-ambtenaren.

De toelichtende memorie, die de wetsontwerpen vergezelt, bevat de gronden waarop zij rusten.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

'sGravenhage, den 2 December 1912.

WILHELMINA.

(204. 2.)

ONTWERP VAN WET.

Wetsontwerp n°. 1.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten;

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eene pensioenregeling vast te stellen voor de gemeente-ambtenaren;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze;

Art. 1.

Aan de gemeenteambtenaren wordt na hun ontslag volgens de bepalingen dezer wet pensioen verleend ten laste van het krachtens art. 50 op te richten fonds, dat in deze wet verder wordt aangeduid als het fonds.

Art. 2.

Deze wet verstaat:

A. onder „gemeenteambtenaren” hen die, door of van wege de Kroon, of door of vanwege Onzen Commissaris in eene provincie, een gemeenteraad, een college van burgemeester en wethouders of den burgemeester eener gemeente benoemd, van vaste aanstellingen zijn voorzien en wier wedden uit gemeentelijke inkomsten worden betaald, met uitzondering van hen aan wier gemeentelijke betrekking uitzicht op pensioen ten laste van het Rijk is verbonden;

Voor hen, die vóór de inwerkingtreding van deze wet in eene gemeentelijke betrekking zijn geplaatst, geldt, bij gemis van eene formeele aanstelling in die betrekking, als zoodanig een stuk uit den tijd der dienstvervulling waaruit van de aanstelling rechtstreeks of zijdelings blijkt;

B. onder „tijdelijke gemeenteambtenaren”, hen die, benoemd en bezoldigd zooals de gemeenteambtenaren, van tijdelijke aanstellingen zijn voorzien;

C. onder „burgerlijke ambtenaren”, burgerlijke ambtenaren in den zin der Burgerlijke Pensioenwet;

D. onder „leeraren”, leeraren in den zin der Pensioenwet voor de bijzondere leeraren 1912;

E. onder „onderwijzers”, onderwijzers bij openbare lagere scholen en bij bijzondere scholen als bedoeld in art. 60 der wet tot regeling van het lager onderwijs, met uitzondering van de onderwijzers, bedoeld in de artt. 45 en 73 dier wet;

F. onder „burgerlijke betrekkingen”, betrekkingen, bekleed door ambtenaren als bedoeld onder C;

G. onder „gemeentelijke betrekkingen”, betrekkingen, bekleed door gemeenteambtenaren in den zin dezer wet;

H. onder „wedde”, de onder welke benaming ook aan eene gemeentelijke betrekking verbonden vaste inkomsten — waaronder ook die in den vorm van het genot van vrij wonen, vrije huisvesting en voeding — met uitzondering van die, welke strekken tot vergoeding van aan de waarneming van het ambt verbonden onkosten.

Van het bedrag van inkomsten, die ook strekken tot vergoeding van onkosten als bovenbedoeld, wordt ten minste het twee derden gedeelte als wedde aangemerkt.

De verhooging van eene jaarwedde of toelage wordt geacht eene tijdelijke te zijn geweest en het bedrag der verhooging wordt dus niet als wedde aangemerkt, wanneer voor den betrokken gemeenteambtenaar het ononderbroken genot van de hoogere belooning niet langer dan vier jaren heeft geduurd.

I. onder „pensioensgrondslag”, het bedrag dat moet strekken tot grondslag voor de berekening, zoowel van de voor een gemeenteambtenaar ten behoeve van het fonds verschuldigde pensioensbijdragen, als van het pensioen van zoodanig ambtenaar.

2. Hij die ingevolge art. 80 of art. 82 der gemeentewet als wethouder aftreedt, of die in het geval, bedoeld in art. 87 dier wet, ophoudt wethouder te zijn, wordt voor de toepassing van deze wet geacht zijn ontslag als wethouder te hebben genomen.

Art. 3.

1. Een gemeenteambtenaar heeft na zijn ontslag recht op pensioen, wanneer hij op het tijdstip van ingang van het ontslag:

a. den leeftijd van 65 jaren, of — indien hij laatstelijk een of meer der bij algemeenen maatregel van bestuur aan te wijzen betrekkingen bekleedde en ten minste tien jaren in een of meer dier betrekkingen heeft gediend — den leeftijd van 55 jaren heeft bereikt.

De betrekkingen hierbedoeld zijn de zoodanige die, met het oog op de eischen die het behoorlijk waarnemen van die ambten stelt, geacht moeten worden in den regel door personen van meer gevorderden leeftijd niet of slechts ten koste van te groote inspanning naar eisch te kunnen worden vervuld;

b. na een diensttijd van ten minste tien jaren uit hoofde van ziekten of gebreken ongeschikt is voor de verdere waarneming van zijne betrekking.

Zijn de ziekten of gebreken, die bovenbedoelde ongeschiktheid hebben veroorzaakt, het gevolg, hetzij van tegen den ambtenaar in de uitoefening van zijn dienst of ter zake van die uitoefening gepleegde gewelddadigheden, hetzij van andere bijzondere omstandigheden, die zich bij de uitoefening van den dienst niet door zijne schuld of onvoorzichtigheid hebben voorgedaan, dan heeft de belanghebbende recht op pensioen, onafhankelijk van den duur van zijn diensttijd.

Ziekten of gebreken, die ongeschiktheid voor den dienst hebben veroorzaakt, worden geacht niet het gevolg te zijn van voorafgegane gewelddadigheden of bijzondere omstandigheden als bovenbedoeld, wanneer tusschen het tijdstip waarop die ziekten of gebreken bekomen zijn en dat waarop van het bestaan der ongeschiktheid uit eene geneeskundige verklaring, als in art 4 bedoeld, blijkt, meer dan twee jaren zijn verlopen;

c. een diensttijd heeft van ten minste tien jaren, het ontslag het gevolg is van opheffing van zijne betrekking of van eene nieuwe organisatie van het dienstvak, waartoe hij behoorde en hem geen gemeentelijk wachtgeld wordt toegekend, of het gemeentelijk wachtgeld dat hij ontving, wordt ingetrokken of minder bedraagt dan het pensioen, berekend over zijn diensttijd.

2. Een gemeenteambtenaar met een diensttijd van ten minste tien jaren, die niet op eigen verzoek, doch niet om een der in art. 6 genoemde redenen wordt ontslagen, verkrijgt, indien hij niet later als gemeenteambtenaar wordt herplaatst, recht op pensioen, wanneer hij den leeftijd van 65 jaren heeft bereikt of uithoofde van ziekten of gebreken ongeschikt